

Subilate.

(Skaityt: Jon. 16, 16—23.)

„Jūsų liudėsys turės wirsti džiangsmu!“ Reno liudėsys ir koksai? Jėzaus mokytinių liudėsys. Šie liudėje, tad jų mylimasis mokytotojas ir Wiešpatis nuo jų skiriasi ir juos palieka pasauliye wienus. Atsikėtimo walanda yra liudėsio walanda. Tai walanda ašarų ir skausmo, kartu ir tylios maldos: „Wiešpatie, nepalik mūsų wienų!“

Skiriasi wyras nuo žmonos ir keliauja į miestą, ar swetimą šalį uždariauti sau ir sawo šeimos iškaitymui. Skausmas ir liudėsys laužo žmonos širdį. Bet wiltis jai šalo: jis griš wėl pas tawę! Skiriasi sūnus nuo tėwo ir motinos ir traukia į karą. Tėwas liūdi ir motina werkia, bet tyli malda ir tikėjimas, širdyje šalo: Wiešpatie padėk ir gelbėk, gražink mūsų mylimą sūnų gywą ir sweiką wėl į mūsų namus! Liudėsys ir wiltis jungiasi tokio atsikėtimo walandoje ir gimdo maldą bei tikėjimą, liudėsio prisilėgtoje širdyje. Wįšai kitaip yra, kada skiriamasi mirties walandoje. Tada užpuola liudėsys ir skausmas be jokio wilties spindulėlio. Kada tėwai stowi prie sawo karštai mylmo kūdikio mirties patalo, kada waišai liūdi ir karštas našlaiczių ašaras lieja prie sawo mielo tėwelio ar brangios motinėsės grabo, kada wyras mylimą žmoną, ar žmoną sawo mylimą wyrą lydi į šaltą kapą, tada liudėsys ir skausmas kančina jų širdis be jokios wilties. Tokiu liudėsiu buvo papildytos ir Jėzaus mokytinių širdys, skiriantis Jam nuo jų ir einant į mirtį. Bet Šis juos guodė ir linksmo: „Jūsų liudėsys turės wirsti džiangsmu!“ „Aš jus wėl regėsiu ir jūsų širdis džiangsis!“

Wiešpaties ramimas ne tuščias žodis. Šis kėlėsi iš mirusių ir regėjo sawo mokytinius ir jie regėjo Šį. Jų širdys džiangawo: „Mes regėjome Wiešpatį!“ Welskų rytmetis atnešė Jėzaus mokytiniams džiangsmą, tokio jie iki tol nebuwo turėję. Jų liudėsys buvo didelis dėl Jėzaus mirties. Bet jų džiangsmas dar didesnis dėl Jo prisikėlimo. Jų liudėsys buvo trumpai, kol Jėzus kentėjo, mirė ir grabe gulėjo. Bet jų džiangsmas buvo be galo dėl prisikėlusiojo Wiešpaties, ir tas džiangsmas nepabai-giamai tęsiasi ten amžinybėje. Jo džiangsmo niekas jiems atimti nepajėgė, net pati mirtis. Išsipildė jų miełojo mokytojo ir Wiešpaties žodis: „Ir jūsų džiangsmo niekas jums neatims!“

Kristaus mokytinių džiangsmas yra wių krikščionių džiangsmas. Jėzus, mielas Išganytojas, yra gywas. Šis guodžia ir linksmo ir šiandien sawo liūstanczių mokytinių širdis: „Aš nepaliksiu jus našlaicziais!“ Šis ir šiandien taria kencziancziai, liūstancziai širdžiai: „Nerwer!“ Jo žodis brangus ir gawina wiltimi kiekwiengą širdį, kuri liūsta Jo netekdama. Ir tokiai liudėsys, kuris yra liudėsys dėl Jėzaus, ir šiandien wirsta džiangsmu.

Tą liūdija šimtai ir tūkstančiai Jėzaus liūdininkų; jie garbina sawo Wiešpatį ir džiangiasi Suo. Bet yra liudėsių, kurie niekada newirsta džiangsmu, ir negali wirsti. Tai liudėsiai, kurie nėra liudėsiai dėl Kristaus, bet liudėsiai dėl pasaulio daiktų. Tokie liudėsiai ne wirsta džiangsmu todėl, kad jie yra jau buwusių džiangsmų palydowai. Tai liudėsiai dėl buwusių džiangsmų ir gyvenimo buwusių malonumų, kurie dinga nebesugrįžamai. Tokie liudėsiai yra be wilties. Jų nesėka džiangsmas, nes jie sėka pastui pasaulio džiangsmus. Tokie liudėsiai yra ilgi, kartais amžini. Wiešpatie, gelbėk mus nuo tokio liudėsio. Bet pirmiaus gelbėk mus nuo tokio džiangsmo, pastui kurį atšėka amžina gėda, bėda ir liudėsys!

Krikščionis, tikras Wiešpaties Jėzaus mokytinis, liūdi tada, kada pasaulis džiangauja. Ir jis gieda sawo „jubilate“ tada, kada pasaulis nuliūsta. Kada Jėzaus mokytiniai liudėjo ir werlė uždarę sawo kambarėlyje dėl Jėzaus mirties, wįša Jeruzalė džiangėsi dėl to. Politiniai ir religiniai žydų tautos atstowai šwentė pergales ir džiangsmo šwentę, paguldė į grabą tą, kurio nekentė dėl Jo teisybės. Pradžiuo mokytiniai, išgirde linksmą naujieną apie Jo prisikėlimą iš mirusių. Bet nusigando Jo kapo sargai ir wįša aukštoji Taryba. Koksai didelis wienu liudėsys dėl Wiešpaties Jėzaus mirties, tokiai didelis kitių buvo pastenkinimas. Ir koksai didelis Jėzaus mokytinių džiangsmas dėl Jo prisikėlimo, tokiai didelis wėl Jo priešų išgastis. Pasauliye juč taip yra, buvo ir bus: kada wieni džiangiasi, tai kiti liūdi. Palaimintas, kuris pirma patiria liudėsį, tą aplantys džiangsmas. Ir nelaimingas, kuris pirma pasigamina patšai sau džiangsmu, tam teks už juos atkentėti ir ilgai dėl tų džiangsmų liūdėti.

Mielas krikščionie! Neieškot pasaulio džiangsmų, bet turėt sau pašimėgimą iš Bono Diewo, tasai tawę aprūpins, gelbės ir neprastos. Jei teks liūdėti, žinok, tawo liudėsys wirs džiangsmu ir to tawo džiangsmo niekas tau neatims. Nes tawo džiangsmas bus Wiešpatyje. Jei kenti, kentėk kaip Kristaus mokytinis. Jei kowoji, kowok kaip Jo karžygys, Jei liūdi, liūdėk, kada Jo netenki, kada Šį pameti, kada nuo Jo pabėgi, kada Jo nepaslausai. Tada wėl tau prašwis šwieša, wėl Šį rasi, wėl džiangsiesi Suo. Tada tawo miełojo Išganytojo meilė bus tau dar šaldesnė ir Jo malonė bus dar išgantingesnė. Džiangkis! Tawo Išganytojas yra gywas. Tawo Wiešpats ir tawo Diewas myli tawę ir wių tawo liudėsį, tawo wargą ir skausmą pawers džiangsmu. Subilate! Amen.

Kentėjimo prasmė.

(Pabaiga.)

Kitaip likimą ir kentėjimą vertina Šventasis Raštas. Krikščionybė yra griežtai priešinga ir Budhizmo kentėjimo filosofijai. Šopenhaueris klysta ir klaidina kitus, kai jis tvirtina, kad krikščionybėje esą tiek vertingumo kiek ji žmogų paruošianti kentėjimams, kiek ji mokanti išsižadėti paties troškimo gyventi. Krikščionybė su filosofija susikerta griežtai šiuose dviejuose teigimuose: 1) kentėjimas paeina iš Dievo ir 2) kentėjimas kaip blogo išdava nepaeina iš Dievo. Jobo knyga ir Goethės „Faustas“ rodo, kad Dievas perleidžia gundytojui žmogų gundyti. Šventasis Raštas kentėjimą jungia su žmogaus nuodėme. Nusidėjusis Adomas iš laimingos buities pateko į vargo ir kentėjimo buitį. Povilas moko, jog kentėjimas yra dalelė visų suglaustų blogybių, tai yra mirties. Nuodėmingasis žmogus kenčia. Dėl savo nusidėjimo jis pagaliau miršta. Taip kentėjimas yra narys tos blogybių grandies, kuri baigiasi mirtimi. Dievo šventybė negali palikti nebaudusi nuodėmės. Bet Dievas tai padaro taip, kad jis panaikina nuodėmę, bet pats nusidėjėlis išlieka gyvas. Visi nusidėjo, bet kentėjo vienatinis Dievo Sūnus. Jėzus per savo paklusnumą mus nepaklusnius Dievo vaikus nori daryti klusniais. Golgotos Kryžius yra Jėzaus gyvenimo dokumento antspaudas. Jis paliudyja kas mus nuo Dievo skiria ir kas mus jungia. Jėzaus kentėjimas atidengia mūsų nuodėmių didybę, apreiškia Dievo meilę ir panaikina nuodėmę. Jėzaus kentėjimo prasmė yra ta, kad Dievas panaikina nuodėmę, o pats nusidėjėlis yra išteisin-tas, randa malonę. Reformatorius Liuteris stebėdamasis tad ir sako: Tu Viešpatie Jėzau, imi mano nuodėmes, o aš gaunu tavo teisumą. Tai yra pats didžiausias Dievo meilės stebuklas. Augustinas sako: Jėzus prisiėmė mano mirtį, o man dabar duoda išganymą. Todėl mes su ap. Povilu galime tarti: visi mūsų kentėjimai neatsveria amžinos šlovės, kurią Dievas mums iš malonės suteiks dėl Jėzaus Kristaus kentėjimo.

Kristaus kryžiaus likimas.

(Pabaiga.)

Jeruzalėje likusioji Kryžiaus dalis 614 m. atiteko persų karaliui Chosravui II-jam. Šis nedrįsęs skrynios, kurioje buvo kryžiaus liekana, atidaryti, pervežė ją į persiją, kur rūpestingai saugojama buvo. 616 m. apgulė Chosravas Konstantinopolį, bet jo paimti nepajėgė. Dešimt metų vėliau, jis vėl mėgino paimti, bet be pasekmių. Chosravas buvo priverstas pasitraukti į Selenką. Čia buvo savo vyriausiojo sūnaus Kavado II nužudytas, kurį vėliau, po 6 metų, taip pat piktadarys nužudė. Paėmęs valdžią, padarė taiką su ciecorium Herachiju ir jam atidavė skrynę su Kryžiaus liekana. Ciecorius Herachijus skubinosi šią šventenybę į Jeruzalę grąžinti. Jį lydėjo didis pulkas palydovų. Prie Jeruzalės atvykęs, pasidėjo savo karališką skraistę ir ėmęs skrynį su kryžiumi ant pečių, mėgino ją inešti į miestą. Bet, čia būk įvykęs stebuklas. Ciecorius, nors sveikas, nepajėgė pirmyn žengti, nes jį laikė neregima jėga. Visos jo dėtos pastangos buvo veltui. Patariamasis Jeruzalės vyskupo Zakarijo, išsiavė batus, kiek galint vargingiau apsirengęs, jis galėjo netrukdomai į miestą įeiti ir pagrobta turtą grąžinti.

Vėlesniame laike, kada pasitvirtino, kad ciecorienė Elena šventąjį Kryžių atrado, iškilo naujos žinios apie daugelį gabalėlių to kryžiaus, kurie dabar randami bažnyčiose. Bet ar tie gabalėliai yra nuo Jeruzalėje atrastojo Kryžiaus, ar iš Romos, arba Konstantinopolio, negalima tvirtinti. Ilgieji šimtmečiai visus pėdsakus išnaikino, kad veik nieko įtikinančio neliko.

Tikresnių žinių galima paduoti apie 3 gabalėlius, išlikusius iki šių dienų. Vienas yra anglų vyskupo lazdoje, antras — švento Petro bažnyčioje, Romoje, kur ir Veronikos skepetaitė laikoma yra. Trečias — 1424 m. perduotas į Nürnbergą saugoti. 1796 m. į Vieną, kur ir dabar randasi. Bet ar ir šie visi medžio gabalėliai tikrai iš Kristaus Kryžiaus, sunku tai tvirtinti.

Albertas E.

Vestuvinė giesmė.

Viešpatie, štai šitie žmonės
Kreipias į Tave šiandien;
Meldžia tėviškos malonės
Ir palaimos Tavo vien.
Išklausk jų malda menką,
Nuramink širdis jų,
Nes šiandieną jiems jau tenka
Eit naujų dienų keliu.

Laimink žingsnį jų kiekvieną,
Duok jiems meilės apstingai;
Lai jų pažadai šiandieną
Liks tvirtais ir amžinai.
Lai gyvenimo dienos,
Ar džiaugsmuose, ar varguos,
Neužmirš Tave maldose —
Malda viską vainikuos!

Laimink kelią šios žemybės,
Neatstumk nuo laimės jų,
Nes versmė visų gėrybių
Tiktai, Dieve, esi Tu.
Kai gyvenimo jų saulė
Tyliai leisis vakaruos —
Pergabenk iš šio pasaulio
Į dangaus linksmybes juos!

M. Z.

Kam žemėj gerai, danguje blogai.

Kartą gyveno turtingas ūkininkas. Kiekvienais metais jo aruodai buvo pilni grūdų. Jis buvo labai šykštus ir nepamaldus. Jo kaimynas buvo labai neturtingas žmogus. Negalėdamas savo šeimos išlaikyti, jis ėjo iš vieno namo į kitą, prašydamas išmaldos. Šitas vargšas žmogus buvo pamaldus, nors Dievas jo maldos ir neišklausydavo. Bet vistiek jis nenustodavo prašęs Dievo palaiminimo. Kartais jis pagalvodavo:

„Aš taip iš širdies meldžiuosi į Dievą, o mano vargas nesumenkėja. Tas turtingasis ūkininkas visai nesimeldžia, bet jam viskas gerai sekasi.“

Taip jis pasiguosdavo ir žmonėms, bet niekas jam nepadėdavo. Kartą jis nuėjo pas tą turtingą ūkininką išmaldos prašyti. Turtingasis jį išvarė piktais žodžiais. Vargšas parėjo namo ir vėl galvojo: „Kodėl Dievas mano maldos neišklauso?“ Bet jis vistiek nepaliovė meldsis iki mirties, atsimindamas vargingą Lozorijų ir Viešpaties žodžius: „Tu savo gerybės jau žemėje turėjai.“

E. Jakštaitė, IVa kl. mok.

Del naujai leidžiamo Lietuviško Giesmyno.

Lietuvių Ewangelikų Liuterionių Konsistorija lietuviškam giesmynui leisti yra sudariusi technikinę komisiją iš trijų asmenų, kurie peržiūrės ir sutvarkys visą patiekimą būsimam lietuviškam giesmynui leisti medžiagą. Kai tik ši technikinė komisija baigs tvarkyti giesmyno medžiagą, tada bus sukurta platesnė komisija, kurioje dalyvaus konsistorijų atstovai, dvasiškų susirinkimų atstovai ir kalbos bei muzikos žinovai. Ši platesnioji t. y. tada galutinai nuspręs visus svarbesnius giesmyno leidimo klausimus. Naujo lietuvių kalba leidimo giesmyno paruošiamas darbas bus palengvintas, jei gerbiami kunigai, mokytojai, šachtojai, chorų dirigentai ir visi kas tik turi eiliavimui gabumą, prie naujojo giesmyno prisidės savo darbu, ar tai kas naujai suėliuos, ar kas iš kitų kalbų išvertęs dvasiškas giesmes pasiųs šiuo adresu: Lietuvos Ewangelikų Liuterionių Konsistorijai, Kaunas Trakų gatvė 5.

Giesmės eiliuoti, versti ir taisyti reikia taip, kad jų turinys neprieštarautų Šv. Raštui ir tikėjimo išpažinimui, o jų forma neprieštarautų lietuvių kalbos ir muzikos dėsniams. Kalbos atatinami kirčiai derinami pagal Punschelio chorali knygos ewangelikų bažnytinėms giesmėms nustatytą muziką.

Giesmės taisyti galima imti iš Klaipėdos krašto lietuviško giesmyno, Klaipėdiškių wartojamos psalmių knygos (psalminių) ewang. reformatų giesmyno arba versti iš kitų kalbų. Prie kiekvienos suėliuotos, werstos ir taisytos giesmės reikia pažymėti iš kur ji imta, kurio eiliuotojo parašyta, o taip pat pažymėti ir taisytojo wardą ir parvardę. Už giesmynne patalpintas giesmes bus mokamas nustatytas atlyginimas. Giesmynui medžiagą ruošti patartina tuojau nelskiant, nes vėliausiai šefancijų metų pawašarį norėtume išleisti pataisytą giesmyną.

Kun. P. Jašinškas.

Kriščionybė Azijoje.

(Tęsinys.)

Sziaurinė Azija.

Sziaurinėje Azijoje, Sibire ir rusų waldomame Turkestane bei Mongolijoje, prieš pradėdant ten išgalėti Rusijos bolšewizmui, kriščionių buvo prisikaitoma apie 20 milijonų. Kiek dabar yra ten kriščionių sunku įspėti, neturint tikrų dawinių. Šlaicijumi tose šalose kriščionių gal ir nesusumavė. Bet kriščionybės jėgos ten visai susilpnintos ir weikimas bewėk sulaukštas. Kas yra ir jaučiasi esąs kriščioniu, tas tokiu ir yra. Bet kas sawo kriščionybės jau užsiginę, tas yra kriščionybei miręs, nors ir kriščioniu tiki jį wadintų. Kriščionybė šiaurinėje Azijoje nebesiplecia, bet silpnėja kas metais.

Rusijos waldomoje šiaurinėje Azijoje kriščionybės platinimo darbo taja prašme, kaip mes tai suprantame, niekada nebuvo. Wietos gywentojams niekas neškelbė ewangelijos ir niekas jais nesirūpino. Rusijos wyriausybė kolonizawo Sibiro platybės placziostios Rusijos gywentojais ir wišokiais politiniais bei šiaip prafikaltėliais. Prieš karą ten galima buvo rasti wišokių Rusijos tautybų ir wišokių tikybų kolonistų. Buvo pradėta perkelti į ten gyventi iš Babaltės kraštų, ypatingai iš Latvijos, darbininkų ir bežemių gaušios šeimos ir wyriausybės lėšomis bei parama apgywendinamos Sibire. Tie kolonistai kūrė ten kaimais, kalbėjo sawo kalba ir laikėsi sawo tikybos bei papročjų. Bet wietos gywentojų jie nemisionawo. Rusijos wyriausybei nerūpėjo kriščioninti tų kraštų gywentojus, bet jai rūpėjo tas šalis apgywendinti ir kultūrinti. Todėl misijos darbas ten nebuvo waromas. Daugėjo kriščionys ten perkėlimu iš Europos Rusijos plotų.

(Bus daugiau.)

Žinios.

Wokietija.

— Wokietijų wyriausybė, pasiremdama tautai ir waltstybei ginti ištatymu, uždarė Wokietijoje ewangelikąją žydų pasiuntinybę, kuri wadinosi: „Verein der Freunde Israels für Judenmission“. Tos Pasiuntinybės centras yra Szwecarijoje, Bazelyje. Pasiuntinystei jau ilgus metus wadowauja ew. liuteronių kunigas Gerhardas, kilęs iš Lietuvos, nuo Rybartų, Tauragės ew. liuteronių parapijos klebono, kun. Wymerio Kwogeris. Šis yra nesenai lankęsis Lietuvoje. Ši pasiuntinybė išlaiko žydų pasiuntinybės stotis Lenkijoje ir kitoje rytų Europos šalyse. Lietuvos sostinėje Wilniuje taipgi yra šios pasiuntinybės stotis. Pasiuntinybės reikalams iki šiol daugiausia būdavo gaunama aukų iš Wokietijos. Ten buvo susidarę Pasiuntinybės šyriai, kurie tam tikslui rinkdavo aukų ir platinawo mintį, kad reikia skelbti ewangeliją žydų tarpe. Pasiuntinybė išleidžia laikraštėlį wokietijų kalba: „Der Freund Israels“ ir šiaip žydų tarpe platinimui literatūros. Išleidžia žydų kalboje N. Testamentą platinimui. Dabar uždraudus šiai pasiuntinystei weikti Wokietijoje, bus jos gywawimo swarbiausioji šaknis pakirsta. Belieka šyriai Szwecarijoje, Elzase, Olandijoje ir Lenkijoje.

Kaunas. Gegužės 8 d. į Kauną žada atsilankyti Turbarko ewangelikų liut. parapijos choras. Šis pirmiausia giedos radijo transliuojamoje pamaldose. Po pietų dalyvaus Szanczių (7 km. nuo Kauno) kapinėse ewangelikų misijos šventėje. Čia prisijungs dar keletą bažnytinį chorų ir giedos parinktas giesmes. Šventėje dalyvaus keletas Diewo Žodžio skelbėjų. Gražus tai yra būdas, kad wienos parapijos choras lanko kitas parapijas ir tokiu būdu žadinama meilė Diewo garbei ir ewangelikų giesmei.

Prienai. Motinos Dieną gegužės 1 d. Prienų Ew. liut. filiją atlaikė Kauno ew. liut. parapijos lietuvių choras. Šis lietuvių kalba laikomoje pamaldose pagiedojo 6 giesmes. Ypacz įspūdingai buvo pagiedota Bethoweno „Padangės giria Aukščiausio galynbe“. Prienų filijos gywenimo istorijoje pirmą kartą pasigirdo bažnytinio choro darniai giedamos giesmės. Kun. Pauperas sawo pamokslu ragino motinas mylėti ne žodžiais, bet darbu ir pasiaukojancia meile. Pažymėjo, jog kur yra liejamos nufriausių tėwų ašaros, ten negali būti Diewo palaiminimo. Bet Diewas laimina tą, kurs gerbia sawo tėvus. Pamaldos buvo gaušiai lankytos. Prieneciai labai džiaugėsi pirmą kartą išgirdę bažnytinio choro giedojimą. Šiaip Prienų filijai twarfoši gana gerai. Tik dar nėra baigta aiškinti Prienų filijai priklausancijų šlypų nuosawybės teisės. Po pamaldų Kauno ew. liut. choras buvo nuvykęs į Birštoną, kuris yra apie 7 kilometrus nuo Prienų, kur yra labai gražios gamtos apylinkės.

Sudargas. Į sawo gimtinės parapiją iš tolimo Pietų Afrikos krašto pasiswecziuoti yra atvykęs pasiuntinys Nifštaitis, kuris jau daug metų dirba netoli Kapštato, Pietų Afrikoje tarp negrų Ewangelijos platinimo darbu. Ten dirba ir keli pasiuntiniai iš Mažosios Lietuvos.

Batafiai. Š. m. balandžio mėn. 24 d. įvyko Lietuvių ewang. liut. S-gos Batafių šyriaus susirinkimas. Susirinkime dalywawo daug parapijėčių. Malonu pažymėti, kad šiame susirinkime ypatingai daug dalywawo moterų ir jaunimo. Birmininkawo ir pasikaitą, apie kriščionybės ir reformacijos plėtimąsi Lietuvoj skaitė kun. Keleris. Pasikaitoj nupasafojo anų tolimųjų laikų dwasją kada tikyba į Lietuvą buvo nekama kardu ir ugnimi. Toks tikėjimo platinimo būdas neturėjo pasisekimo ir žmonės geriau mirdawo stabmeldžiais ir kowodawo iki pasutiniškos, kad tik nepatektų žiaurių kryžuoczių werguwn. Neįveikė lietuvių kryžuoczių kardas, nusuwilijo jį nei lenkų kunigų dalinamos drobės einantiems prie kriščio.

Būdavo eina kitas 3 net 5 kartus trisštytis, kad pasinau-
dotų teikiamomis dovanomis bet dvasioje likdavo ištiki-
mas savo senam Perkunui, stovinciam ažuolynė. Tų lai-
kų lietuviams lotyniškai — lenkiškai apaštaliavimas
buvo visiškai nesuprantamas. Kiek vėliau Vakarų Europoj
ėmė smarkiai plisti reformacija. Lietuvos didikai einan-
tieji užsienyje mokslus patys tapo reformacijos šalinin-
kais ir ėmė ją skelbti ir platinti grįžę į Lietuvą. Čia
gimtąja kalba skelbiamas tikėjimas rado labai daug šali-
ninkų. Pirmoji, istoriškai knygą, lietuvių kalboje buvo
Mažvydo kateizmas. Reformacija taip smarkiai plėtėsi
Lietuvoje, kad buvo belikusių tik septynios katalikų pa-
rapijos. Bet reikia atminti, kad tais laikais labai trūko
kunigų reformacijai palaikyti, o atvykę jezuitai ir kitų
ordinų vienuoliai stubomis parengė lietuvių katalikų
dvasininkų ir visokių būdais reformaciją sunaikino.

Toliau susirinkime nutarta šią vasarą suruošti lote-
riją bažnyčios remontui paremti, organizuoti chorą, pa-
daryti bent vieną esturiją. Ralbeta ir spaudos reikalais.

Susirinkimas buvo gyvas ir įdomus, baigus svarstyti
dienotvarkę visi sustojo sugiedojo giesmę „Taigi imk ma-
no ranką ir vėsk mane“. Pageidaujama daugiau ir tan-
čiau tokių susirinkimų.

J. R-nas.

Vanagai. Sekmadienį, gegužės mėn. 1 d., 2,30 val.
po pietų, įvyko Vanagų lietuvių mokykloje iškilminga
Motinos minėjimo šventė, kurią suruošė Vanagų Lie-
tuvių mokykla, padedant Pėžaičių „Santaros“ styriui.
Mokyklos patalpos prisirinko kilmštinai pilnos žmonių,
kurių tarpe matėsi švečių net iš Klaipėdos. Minėjimo
šventė pradėta bendra giesme: „Wiehpattj Liaupfink Ka-
raliū garbės wisgalingą“. Studijų patarėjas p. Užpurwis
laikė paskaitą apie Motinos Dienos reikšmę. Vanagų
Lietuvių mokyklos mokiniai padėklamavo eilėraščių.
„Santaros“ Pėžaičių styriaus chorąs pagiedojo gražių
giesmių. Užbaigus minėjimą, šėdė bendra kava su užkan-
džiais, kurioje dalyvavo motinėles, švečiai, „Santaros“
Pėžaičių styriaus choristai iš viso virš 150 žmonių. Dar
laikė kavos, kalbėjo Klaipėdos Moterų Draugijos wardu
p. Rimdžienė. Čia taip pat buvo pasidalinta mintimis.
Minėjimo šventė pavyko labai gražiai.

J. A.

Wilktyčiai. Pereitą sekmadienį, kaip ir visur kitur, taip
ir Wilktyčių privatinėje mokykloje įvyko Motinos Die-
nos minėjimas, kurį surengė „Ew. J. S.“ Wilktyčių sty-
rius ir privatinė Wilktyčių mokykla. Minėjimas prasi-
dėjo apie antrą valandą po pietų. Ji atvėrė „Ew. J. S.“
styriaus pirm. p. Rawolis su bendra giesme „Wiehpattj
liaupfink.“ Iš Klaipėdos buvo atvykę p. kun. Jachinskas
ir p. Tumas su studentais. Ponas kun. Jachinskas tarė
gražius žodžius, tinkančius tai dienai, p. Tumas laikė
pranešimą, kuriame jis ypatingai iškėlė motinos reikš-
mę. Studentai padėklamavo kelias eiles ir sugiedojo gies-
mę. Wilktyčių styriaus chorąs pagiedojo keletą tai dienai
tinkančių giesmių. Mokyklos mokiniai padėklamavo gra-
žių eilių. Minėjimas buvo užbaigtas su bendra giesme
„Taigi mielam Dievui“ ir malda. Tada mokyklos moki-
niai suvaidino veikalą „Be motinos“ ir sugiedojo keletą
giesmių. Po to įvyko bendras subuvinimas prie kavos.

Aglonėnai. Šį m. balandžio 23 d. įvyko „J. San-
doros“ Aglonėnų styriaus narių susirinkimas. Iš D-jos
Waldbos dalyvavo p. H. Tumas, kuris laikė jaunimui
svarbią paskaitą apie „J. S.“ šeimius ir tikslus. Tada
buvo perrenkama valdyba. Pirm. išrinktas J. Pareigis,
pirm. paw. — W. Sneideris, sek. — W. Budwietis,
izd. — M. Gengtė, knyg. — Kiliene, wald. nariais —
Pėžius ir Žilmiškytė. Rewizijos komisijon — Kilius, Se-
selskytė ir Lauštėnas. Padisutawus apie numatomą atei-
ties veiklą, susirinkimas užbaigtas giesme.

— Gegužės mėn. 1 d. styrius surengė Motinos Dienos
minėjimą, kuris buvo labai skaitlingai lankytas. Motinė-
lėms pritaikintus žodžius tarė šaf. Mašla ir šaf. Baltrys.
Eilėraščių padėklamavo mokyklos vaikuciai. Šventės
programą pajwairino styr. chorąs ir iš Klaipėdos atvykę
„J. S.“ trūbininkai. Po minėjimo susirinkusios moters
įsteigė „Sandoros“ Moterų Pagalbos styrių, į kurį prisi-
rašė apie 15 moterų. Pirmininke tapo išrinkta p. Pėžienė
iš Kantwonų.

M.

Dėgliai. Sekmadienį, gegužės mėn. 1 d. 9,30 val.
Dėgliuose, ufininko p. Stubros patalpoje, įvyko Motinos
Dienos minėjimo šventė, kurią surengė „Sandoros“ Pė-
žaičių Moterų „Pagalba“, kartu su „Jaun. Sandoros“
Dėglių styriumi. Ši šventė atvyko Klaipėdos „Ew. Jaun.
Sandoros“ trūbininkai, kun. Jachinskas, šaf. Mašla, Resp.
Pedagoginio Instituto studentai. Iš apylinkės gausiai pri-
sirinko švečių, motinų taip, kad patalpos kilmštinai buvo
pripildytos. Šventė prasidėjo bendra giesme: „Namai
šlowni kurie priim meilingai...“ Kun. Jachinskas ir šafyt.
Mašla pasakė Motinos Dienai pritaikintas kalbas, ku-
riose jaunieji buvo raginami mylėti savo gimdytojus.
Resp. Pedagoginio Instituto studentų wardu šveikino
stud. P. Jablactas ir lektorius H. Tumas. „Ew. J. Sand.“
Dėglių styr. chorąs pagiedojo 4 giesmes: „Słowingi tawo
yr namai“, „Tu mano motinėle“, „Kas tikrą kelią rodo
man“ ir „Brangią walandą Wiehpats mums dawęs yra.“
Instituto studentės ir wietos styriaus narės: Gelžinytė
L., Klumbytė L., Posingytė M. ir Bendikaitė G. dekla-
mavo gražių eilėraščių. Taipgi trūbininkai pagrojo ke-
lias motetes. Graži brangi Motinos Dienos šventė bai-
gėsi žirdinga malda ir bendra giesme „Taigi imk mano
ranką ir vėsk mane“, palydint trūbininkams. Po to, šve-
čiai, motinėles ir jaunimas, p. Stubros daržė bendrai
nufotografawo. Paskui buvo bendra kawa su užkan-
džiais, kurią paruošė „Sandoros“ Pėžaičių Moterų „Pa-
galbos“ narės, motinoms ir wisiems šventės dalyviams.

Sziemet ir ew. kariai pagerbė motinas.

6-to pėst. pulko ewangelikai kariai, kurių yra beweit
pusė klapėdiškių, lydimi savo kapeliono kun. Dagio, Mo-
tinos Dienoje atsilankė į Priekulę, Saugus ir Bitėnus.
Čia kariai pagiedojo giesmių, kurios labai gražiai skam-
bėjo. Tots karių atsilankymas į kraštą su giesmėmis, kla-
usytojams padarė labai gero įspūdžio. Šis atsilankymas
bene buvo wienas š. m. gražiausių ir originaliausių mo-
tinos pagerbimų.

Klaipėda. „Jaun. Sandoros“ Klaipėdos styriaus Mo-
tinos Dienos minėjimas įvyko gegužės mėn. 1 d. Minė-
jimas pradėtas giesme: „Namai šlowni“ ir Prof. Dr.
Gaigalaicziio malda. Įspūdingus žodžius apie motinos
meilę ir apie motinėles gerbimą tarė p. Surgaitis ir šaf.
Baltrys. Sandoriečiai padėklamavo gražių eilėraščių.
„J. S.“ chorąs sugiedojo kelias gražias giesmes. Taipgi
gražiai wieną giesmę pagiedojo ir dwigubas wyrų kwar-
tetas, susidaręs iš Klaipėdos Muzikos Mokyklos wargonų
klasės mokinių. Prie programos pajwairinimo prisidėjo ir
„J. S.“ trūbininkai, lydėdami skambiais balsais giedamas
giesmes ir sugrodami keletą moterčių.

M.

Laugaliai. Šį m. gegužės mėn. 8 d., 2 val. po pietų
Laugalių prieglaudoje rengia wietinis „J. S.“ styrius,
kartu su „Moterų Pagalba“, Sekmadienio Mokykla bei
Liet. Priw. Mokykla Motinos Dienos minėjimą. Pro-
grama numatoma gana plati ir įdomi. Apylinkės moti-
nėlės ir tėweliai bei jaunuomenė kwieciami skaitlingai
atsilankyti.

Užsakyti nus prisma redakcija, kiekwiena pašto įstaiga ir laiškininkai. Užsakyti redakcijai laiškraczių kaina: wietams 2 litai,
1/2 m. 1 litas ir ketwircziui m. 50 centų. Užsakyti pašto įstaigoje, kaina 2 litai 30 ct., pusė m. 1 lit. 30 ct. ir ketwircziui m. 80 ct.
Redakcija Lietuvių Ewangelikų Susitwienijimo Bajorininkis komitetas. Redaguoja Kun. P. Dągys. — Spaudė: „Atwana“, Klaipėda,
Balangos gatwė 23-24. — Rankraczius ir užsakyti prašome siųsti į šios adresą: Klaipėda „Atwana“, Dagyt.